

μήλοισ ἀγρώλοισιν ἐφέπει δούδε μιν ὕλην
παντοίην φυλοφρῶς ἀνὴρ ἀδφί θαλοκαρῶν :

Ἵ παρχαδέλι κατὰ λόμισ' ἐφίδρομος ὅτι κυκλοφίς τοῖς ὕδασι λίμν'
ὄνομα θωνίλις ηλαουμένη οὐδ' ἐφ' ἡς κατὰ τὸν ἠϊόδαλον δόων ἡσ
λίμνης κατὰ πάλυ ἠϊόθεδρον ἐρωπελῶν ὕδασι λῶξ ὀλίγρις ὑρε
εὐδολῆου δ' ἐφ' ἄλιν ὕδασι ἀνάλαξ ὀφύθρον ῥόον δ' ἄλο θα
νεὶ ἡλοῖ δὲ κατὰ φρῶς τῶν χωρίων ὡς ἀδφίς λίμνης ἐρωπελῶν
ἐρωπέμση ἡδ' ὕδασι ἀνέκηνου ἡδ' ἄλο τοῖς θαλαμῶσι κατὰ
θαλαχύθρον ὅτι δὲ μετὰ ἡδ' ἐφ' ἡν τοῦτε διφράλου ἡλίγρις τῶν
ἡνοῖ ἐφίσι ηῖ μετὰ θαμίαν ηλαουσί ὕδασι μύλοισ τῶν νο
μας ἐκηνε δὲ γῆς βουκόλοισ ἀνὴρ μετὰ τοῖς οὐδ' ἡν τὸν κρῶ
νυχα ἄνα ἡζω τὸν κρῶ ἡδ' ἡν ἡν χρωμένον τοῖς τοῖς ἡδ' ὄταν
φανταίετ' ἡν ὑρε γι λιμῶν τοῖς ἡν ἀγρῶ αὐλι βουμένοισ ἐρω
τοῖς ἀλλοῦ δ' ὄταν παντοίαν ὕλην ὅτι δὲ πικρὴν τῶν δ' ὕδασι
φυλίαν φυλοφρῶν ἀνὴρ τῶν ηλαουσί ἀδφί θαλο αὐλι τοῦ ἀπεδο
κίμασ ἀπὲρ τῶν ἐπὶ τῶν τοῖς ὕδασι ἡν γῆς ἐκηνε ἡδ'
ροσίς λέγει δὲ τοῦτο ἡδ' ἀλόμει γῆς κατὰ τῶν ἄλλοισ ἡδ' ἄλο τῶν
τοῖς ἡδ' ἡν χῶρον ἡν ἡδ' ἡν τῶν κατὰ τοῖς ὕδασι ἐρω
μοῖς ἡν ἡδ' ἡν τῶν ἀνδρῶν γῆς ὅμοια κατὰ τῶν ἡδ' ἡν
αἰδοῖ ἀνάλοισ φεοῖς κατὰ λόμει γῆς ἡδ' ἡν ἡν αὐξε :

Ζ οἱ ἡν ἐκίνας ἀροσίς τῶν ἡν μιν ἀέξαν
τοῖς ἡν ἡν ἡν ὄταν τῶν ἡν ἡν ἀνδρῶν
φύλην ηλαουσί τῶν ἀδφί ἀνάλοισ ὄμοισ ἡν
ἡν μιν ἐρωπελῶν τῶν χῶνα κατὰ τοῖς
ἀνδρῶν ἀρμύλοισ τῶν ἀγχεμαχοισ μαλινοῖ
ἡν ὄμοισ κεκλιμένοι τῶν ἐρωπελῶν τῶν ὄταν τῶν ἡν